

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej. Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.).

Denar naj se pošilja pod napisom:

**Upravništvo „Mira“
v Celovcu,**

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XIX.

V Celovcu, 30. avgusta 1900.

Štev. 35.

V a b i l o.

Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem

napravi

na angeljsko nedeljo dne 2. sept. 1900 ob 3. uri popoldne

s h o d

na vrtu hiše p. d. Boštijana v Trabesinjah
poleg Kotmarevasi.

Na dnevnem redu so: poročila o državnem in deželnem zboru. Dalje govori o političnem položaju ter o narodnih, gospodarskih in šolskih potrebah ljudstva.

Po shodu bode

Slomšekova slavnost

s sledečim vspeedom:

1. Pozdrav. — 2. Petje. — 3. Slavnostni govor. — 4. Petje. — 5. Deklamacija. — 6. Prosta zabava s petjem, šaljivimi predstavami itd.

Sodelovali bodo kotmirski pevci.

V slučaju prav neugodnega vremena se preloži slavnost za 8 dnij, na praznik Male Gospojnice dne 8. septembra.

Slovenci, pridite v prav obilnem številu na važni shod in lepo Slomškovo slavnost!

Odbor.

Državni poslanec Ghon — odstopil.

Zastopnik kmetskih občin okrajev Borovlje-Rožek-Beljak-Podkloster-Trbiž-Paternijon v državnem zboru, g. K. Ghon, je odložil dne 19. t. m. svoj državnozborni mandat. Storil je to, kakor pravijo, radi družbinskih razmer, a silile so ga h

temu gotovo tudi politične razmere. Mož je bil strogim „radikalcem“, katerih upliv na Koroškem raste od dne do dne, bržkone premalo „radikalen“ in tako je odstopil. Saj so ga listi te stranke nedavno oestro prijemali, ker se je v beljaških toplicah predstavil železniškemu ministru Witteku ter se mu zahvalil, da je vodstvo državnih železnic dobilo v Beljaku novo hišo ter se je tako stalno ohranilo temu mestu.

Ghon je sedel v državnem zboru od l. 1886. Bil je zagrizen nasprotnik nas Slovencev, ter nas je v svojih govorih vedno nesramno in zvijačno napadal. V tem oziru je bil res „radikalec“ najčistejše barve, in da bi šlo po njegovem, bi moralo koroškim Slovencev že zdavna odklenkati! Na shodih in v drž. zboru je napadal našo stranko in „Mir“ je dostikrat bil primoran, njegovo besedičenje postaviti v pravo luč! — Prej je bil član liberalne „združene leve“ in eden najvernejših njenih pristašev. Ob zadnjih volitvah pa je nakrat staknil v svojih prsih pristno nemško-nacijonalno srce in postal je istotako „veren“ in „prepričan“ pristaš nemške ljudske stranke ter zvest podpornik nemške obstrukcije.

Kot naslednika Ghonovega imenujejo dež. poslanca M. Oraša, p. d. Oštinja v Dolu, ki je znan iz dež. zbora po neslanih in nesmiselnih svojih govorih. Da bi ta mož res zlezal v drž. zbor, bi gotovo ne bilo posebno spričevalo za volilce. „Fr. St.“ pravijo, da je nemška ljudska stranka že sklepala o nasledniku za Ghonom. Bržkone si hočeta Lemisch in Dobernik kar hitro zagotoviti moža, da kot zastopnika Schönererjevih teženj v nemški ljudski stranki dobita pristaša, ki bi ju v vsem podpiral.

Občinski volilni red.

(Dalje.)

Drugi oddelek: O pripravah za volitev.

§ 12. Za volitev občinskega odbora mora občinski predstojnik napraviti natančen imenik (zapisnik) vseh občanov, ki imajo volilno pravico, tako, da se zapišejo najprej častni občani občine, — potem v § 1. pod 2 imenovani občinski domačinci z znanom jim v občini morda predpisanih direktnih davkov v letnem znesku, — potem drugi občani, ki imajo volilno pravico, po višočini direktnih davkov,

kateri so posameznikom tisto leto v občini predpisani. Večji davčni znesek se postavi pred manjšega. Poleg imena se mora zapisati dotični davčni znesek. Ako dva, ali več volilcev plačuje isti davek, se starejši postavi pred mlajšega. Ob koncu imenika se morajo sešteti vsi davčni zneski tistega leta.

§ 13. Na podlagi tega imenika se sestavijo volilni razredi. Navadno (praviloma) se napravijo trije volilni razredi; samo izjemoma, če je število volilcev malo in razlika med posameznimi davčnimi zneski neznatna, se moreta napraviti dva volilna razreda.

Razsoditi ima o tem politični okrajni urad.

Da se sestavijo volilni razredi, se v zgornjem imeniku izkazani davčni znesek razdeli v tri, oziroma v dva enaka dela.

Volilci, ki po zaporednih številkah omenjenega imenika plačujejo prvo tretjino vseh davkov, pridejo v prvi, — oni, ki plačujejo drugo tretjino, pridejo v drugi, — vsi ostali volilci pridejo v tretji volilni razred.

Če se napravita samo dva volilna razreda, pridejo volilci, ki po zaporednih številkah imenovanega imenika plačujejo polovico vseh davkov, v prvi, vsi ostali v drugi volilni razred. Če se pri sestavljanju volilnih razredov skupni davčni znesek ne dá razdeliti tako, da bi ne bilo treba deliti predpisane davka posameznega volilca, se le-ta prišteje tistemu volilnemu razredu, v katerega pride večji del njegovega davčnega zneska.

§ 14. Častni občani in oni občinski domačinci, ki imajo volilno pravico po § 1. pod 2, volijo v prvem volilnem razredu.

§ 15. Če v prvem volilnem razredu ni vsaj dvakrat toliko volilcev, kot ima voliti odbornikov in namestnikov, se mora ta razred dopolniti do tiste številke z davkoplačevalci, ki sledijo v imeniku. (§ 12.)

Davčni znesek vseh davkoplačevalcev, ki so po takem dopolnili v prvem razredu, se odtegne od skupnega davčnega zneska in kar ostane, se razdeli v dva enaka dela. Tisti volilci, ki plačajo prvo polovico tega ostanka, pridejo v drugi, ostali v tretji razred. Pri tem se porabi tudi končna določba paragrafa 13.

Če se napravita samo dva volilna razreda, pridejo vsi po dopolnili prvega razreda preostali volilci v drugi razred.

PODLISTEK.

Hotel je videti Kristusa.

(Spisal Fr. Valoušek. Poslovenil Fr. Stingl.)
(Konec.)

In sveti večer je prišel. Težka megla je ležala od zjutraj nad mestom. Popoldne je bil mrzel veter in megla se je spremenila v mrzel dež. Povsod je bilo žalostno in hladno. Ljudje so hiteli domu in se stiskali k peči.

Gospod mojster pa je bil vesel. Njegova sobica je bila popolnoma izpremenjena. Na podu, belem kot sneg, so ležale mehke preproge, na zidu so visele dragocene podobe in v oknih je bilo polno cvetja in rožic. Na čelu sobice je stal vzvišen prestol z baldahinom, pokrit s svilo in okinčan z zlatom. In pred stolom so stale na mizi, ki je bila pokrita z namiznim kakor sneg belim prtom, steklenice dragega vina in krožniki — polni nenavadnih jedij. In peč je grela in topel vzduh je bil napolnjen s prijetnim duhom. Na nizkem stolu poleg prestola je sedel gospod mojster v novi obleki, molil je in trepetal v radostnem nemiru.

„Videl bodem Kristusa! Videl bodem Kristusa!“ šepetal je sladko vsak hip.

Prišel je večer — sveta noč! Gospod mojster je prižgal sveče na mizi, pregledal še enkrat celo sobo in bil je zadovoljen. Zunaj je bilo žalostno. Dež s snegom je še zmirom padal. Težke kaplje so tu pa tam udarjale na okna in v dimniku je žvižgal veter.

„Danes je zunaj slabo, prav slabo!“ spregovoril je gospod mojster neskrbno in vsedel se je poleg prestola; kaj mu je bilo mar, kako je zunaj?

„Kedaj me blizu obiše — moj Bog in Gospod!“ vzdihne nepotrpežljivo in gleda željno proti durim. — In glej, — zunanje duri zaškripljejo in na veži se oglašé koraki, tihi in plašni koraki...

Gospod mojster zatrepete in upre oči, polne hrepenenja, na duri. Te se odprejo in v sobico vstopi majhna, žalostna in umazana oseba. Bil je to fant kakih deset let star. Na nogah je imel raztrgane čevlje, kateri so bili polni snega in blata. Život se je tresel od mraza in obraz je bil blede. Imel je revež sicer staro suknjico, a ta ga ni dovolj varovala pred mrazom.

„Kaj hočeš tu?“ zarežal je gospod mojster, ko se je bil od osupnenja zavedel.

„Lačen sem in zebe me!“ rekel je jokajoč fant in pogledal neizmerno žalostno gospoda mojstra.

„Danes tu ni nič za te! Drugokrat pridi! Pojdi hitro, odkoder si prišel!“

„Usmilite se me za božjo voljo!“

„Le pojdi, pojdi!“ jezil se je gospod mojster.

„Ravno zdaj čakam redkega gosta...“

„O gospod, usmilite se me!“ jokal je deček.

„Glejte — kakšno izobilje! Kapljica vina me ogreje in z malo jedmi bodem nasičen!“

„Ničesar ne dobiš! Samega Kristusa pričakujem danes...“

„Kristusa samega?“ čudi se deček in trepeče od mraza. „Ah, potem me ne zapodite brez pomoči od sebe! Glejte, Kristus je vendar sam rekel: „

„Kar ste storili kateremu mojih najmanjših bratov,

ste meni storili! Oh, gospod, usmilite se me za voljo Kristusa!“

„Poberi se!“ razsrdil se je gospod mojster v resnici, „sicer...“

Toda ni končal. Jedva je bil vstal s stola, skočil je deček hitro k mizi in predno se je gospod mojster nadejal, je že sedel v svoji raztrgani in umazani obleki na prestolu. Mojster je hitro stegnil roke, hoteč ga potegniti s prestola.

Ali ni potegnil. Stegnjeni roki sta bili kakor naenkrat otrpeli in teló okamenelo. Nenavadna svetlost se je hipoma razlila po sobici in na prestolu je stal Kristus — v vsi svoji sijajnosti. Snežnobela obleka je ogrinjala visoko postavo in bliščeč obraz je gledal otožno in strogo ob enem — gospoda mojstra.

„Moj Bog in Gospod!“ vzdihne starček in pade na kolena. Od strahu so mu trepetali vsi udje.

In Kristus je spregovoril. Njegov glas je donel močno kakor glas oddaljenega groma:

„Hotel si me, mojster, videti. Torej poglej me!“

A mojster ni povzdignil glave in Kristusa ni pogledal.

In Kristusov glas je donel zopet, a zelo milo in ginljivo: „O nespameten človek! Domneval si se, da me počastiš z jedmi in pijačo, s svilo in zlatom! Ali ne vladam svetu? Ali si nisem izvolil za svoje prvo stanovanje rajši revne jaslice kakor cesarski prestol? V revščini sem se porodil, v revščini sem umrl in revščino sem ljubil. Nočem tvojega bogastva, ne potrebujem tvojih jedij: tvojo ljubezen sem zahteval!“

„Gospod, jaz sem Te zmirom ljubil!“ osmelil se je omeniti mojster.

§ 16. Po § 13. občinskega reda določeno število odbornikov in namestnikov se enako razdeli na vse tri volilne razrede.

§ 17. Občinski predstojnik mora za vsak volilni razred napraviti posebne imenike volilcev.

Ti volilni imeniki se morajo najmanj štiri tedne pred volitvijo razpoložiti v občini, da jih more vsakdo pregledati, in se mora to naznaniti z javnim nabitkom v občini ter se mora določiti nepreložni (zadnji) obrok (Praeclusivfrist) 8 dni, v katerem se morajo vložiti ugovori zoper volilni imenik.

Komisija, ki obstoji iz občinskega predstojnika kot predsednika in iz štiri od odbora izvoljenih članov občinskega zastopa, razsodi o pravočasno vloženih ugovorih v teku najdalje treh dni ter takoj popravi (v imeniku), kar je spoznala kot dopustno.

Če se zahtevani popravek odbije, je dovoljen priziv na politični okrajni urad. Priziv se mora predložiti najdalje v treh dneh potem, ko se je sprejelo naznanilo, da se je ugovor odklonil pri komisiji, ki mora priziv nemudoma predložiti političnemu okrajnemu uradu.

Razsodba političnega okrajnega urada je za volitev, ki se ima vršiti, končno veljavna.

Osem dni pred volitvijo se v volilnih imenikih ničesar ne sme več prenejarjati.

§ 18. Volitev se mora vsaj osem dni pred njenim začetkom naznaniti po občinskem predstojniku z javnim nabitkom in naznanilom, kje, katere dni in ob katerih urah se morajo posamezni volilni razredi zbrati in koliko občinskih zastopnikov morajo izvoliti. Ob enem se mora to naznaniti političnemu okrajnemu uradu.

§ 19. Politični okrajni urad ima paziti na to, da se vse priprave za volitve vršijo pravočasno, tako da more po preteku volilne dobe novi občinski zastop začeti s poslovanjem. (Dalje sledi.)

Dopisi.

Iz Jaborije. (Popravek.) Gosp. Frančišek Stopar, kmet in gostilničar v Jaboriji, nam piše, da ni res, kar se je v 28. številki „Mir“-a z dne 12. jul. t. l. poročalo o jaborški „beli nedelji“, ki je sploh bila slabo obiskana. Pri cerkvi ni nobene druge gostilne, kakor ona imenovana g. Stoparja. Zato se je dopis mogel nanašati samo nanj. Res je bil takrat v gostilni en sam godec, a ta je že po dnevi pobral svoja kopita in odšel zato, ker ni bilo ljudij, ne pivcev, ne rajalcev. Otroci ni plesal nobeden. — Toliko s tem radovoljno popravljamo, da ne bo kdo onega dopisa v 28. številki napačno razumel.

Iz Žitarevasi. (Samomora.) Dne 7. avgusta je zginil naenkrat občinski tajnik Jan. Wilman. Iskali so ga povsod, a nikjer ni bilo duha ne sluha o njem. Ker je zadnji čas bil nekako čuden, vedno tih in zase, se je moglo sklepati, da ga življenje ni več veselilo in da se je podal v smrt. In to je bilo tudi res. V nedeljo, 12. avg., našel ga je Miklavčev lovec v Žitarski gori mrtvega. Bil se je obesil, in čudno je bilo pri tem, da se je vrv odtrgala in je ležal na zobeh. V pondeljek potem so ga pokopali na večer čisto na tihem. Kaj je bilo vzrok temu koraku, se ne vé natanko.

„In vendar si me v najslabšem vremenu v revnem dečku hotel zapoditi iz tvoje hiše!“

„O Kriste, jaz nisem vedel“

„Toda mogel si vedeti“

„Vse, Gospod, Tebi dam“

„Ne tirjam tega od tebe! Daj mi bisere, ali bisere solz, katere si posušil s svojo ljubeznijo; daj mi zlato, ali zlato radostnega nasmeha, katerega si na ustnicah nesrečnega provzročil; daj mi jed, ali jed, s katero se lačen nasičuje! O kristjani!“ rekel je Kristus bridko, „verujete v me in častite me s svojimi usti, a v revnih svojih bratih me še zmirom križate! Ako me hočeš zopet videti, ljubi me v svojih bratih!“

Besede Kristusove so se izgubile kakor ginljiva godba v tih daljavi . . . in prestol je bil zopet zapuščen in mirno so trpotele sveče na mizi.

Dolgo je gospod mojster klečal ves potrpt pri prestolu. Potem je povzdignil glavo, položil roki na prsi in vzdihnil otožno:

„O Bog moj! Živel sem zastoj, živel sem za se. Sedaj pa, o Kriste, hočem se prizadevati, da bi Te mogel zopet videti!“

Smešničar.

Eden proti trem. Sosed: „Kako je z vašim očetom?“ — Sin: „Slabo; zdaj ga zdravijo celo trije zdravniki.“ — Sosed: „To je pa že preveč kruto. Eden proti trem — kako naj se reši?“

Skrajno. „Gospod, kedaj pa menite plačati?“ — Dolžnik molči. — „Kaj, zdaj mi ostanete še odgovor dolžni!“

Iz Pliberka. (Odhod č. g. A. Kaplana. — Cesarjeva 70letnica.) Dne 14. avgusta nas je zapustil č. g. A. Kaplan, prvi mestni kaplan, in odšel kot provizor v Lipo nad Vrbo. Odišli je bil zelo delaven in vzoren duhovnik, ter je v dveh letih svojega službovanja pri nas mnogo storil v dušni prid pliberških župljanov, zlasti kot vodja tretjega reda sv. Frančiška. Njegova marljivost nam je tudi podala štiri zelo dobro izdelane zemljevide pliberške župnije, na katerih so natančno zaznamovane posamezne občine, vasi, ceste in pota, kakor tudi vsaka kmetija. Tako si lahko dobi vsak z malim trudom natančen in občen pregled cele župnije. Risanje teh zemljevidov je bilo zelo trudapolno in zamudno, in ravno zaradi tega moramo biti bivšemu č. g. kaplanu še posebno hvaležni za to uslugo. — Dan 18. avgusta, ali 70. rojstni dan Njega Veličanstva presvitelega cesarja Frančiška Jožefa I., obhajali smo v našem mestu zelo slovesno. Na predvečer je bilo mesto zelo krasno razsvetljeno, zlasti se je odlikoval grad; drugi dan pa so bile hiše z zastavami bogato okrašene. Slovesne cerkvene službe božje so se udeležili razni uradi, šolska mladina in mnogo občinstva. Za tem se je vršila v šolskih prostorih pred zelenjem okrašeno podoba cesarjevo šolska slavnost, pri kateri so v navzočnosti mnogih gostov iz mesta, učenci in učenke prav izborna deklamovali in peli. Popoldne pa je bila šolska veselica na prijaznem hribočku pri Kosmanu, kake pol ure nad mestom. Tu so bili otroci prav dobro pogoščeni, posebno mnogo različnih daril je pri tej priliki med otroke razdelila mil. gospica grofica Thurnova. Veliko smeha in zabave so pri mnogoštevilno zbranim občinstvu vzbujali otroci z vsakovrstnimi igrami in petjem. Ugodno vreme je veselico še pospeševalo. Posebna hvala za ta lepi vžitek gre vsem darovalcem, ki so obilno prispevali k tej slavnosti, zlasti pa še šolskemu odboru in vodstvu, ki se je mnogo trudilo z vežbanjem otrok in drugimi pripravami.

Iz Šmihela nad Pliberkom. (Nova maša.) Dne 29. julija smo obhajali lepi praznik nove sv. maše č. g. Fr. Uranškega. Kakor običajno po vsem katoliškem svetu, osobito v mili slovenski naši domovini, vskipi versko navdušenje vsakega kristjana ob taki priliki do vrhunca. Vsaki si radovoljno prizadeva s svojo pripomočjo slovesnost povišati. Tudi naša dična vas, da, cela župnija in okolica, se je potrudila, da podeli dnevu, ki ga je Gospod naredil, kolikor možno svečano lice. Vitki mlaji, umetni slavoloki ter mnogobrojni venci so klicali svoje pozdrave častitemu novomašniku in od blizu in daleč dobitelim vernikom. Raz lino cerkvenega stolpa je v znak veselja plapolala tudi slovenska trobojnica. Da se je slovesnost v cerkvi kakor tudi pri veselem obedu v župnišču obnesla vsestransko sijajno, je pač pri nas v slovenskem Šmihelu samo obsebi umevno.

Iz Šmihela nad Pliberkom. („Slovenski Bog.“) Tekom pol leta je znanemu našemu umazanemu dopisunu nasprotnih koroških časnikov že zopet malce porastel greben. Slovesnost nove maše v Šmihelu mu je navdala pogum, iz zastarele torbe poiskati zarjavelo pisateljsko svojo pero ter se s svojo budalostjo postaviti na branik neodrešenih posilincev in nemškutarjev podjunske doline. V „Kärntner Nachrichten“ in „Freie Stimmen“ se kilavo reveže hoče pohudovati nad slovensko zastavo, ki je na dan primicije dičila stolp farne cerkve v Šmihelu. Možej nam v svoji brezmejni prismojenosti zaradi tega celo prisoja „slovenskega Boga“ in slovensko vero. O, ti kratkopametna nemškutarska pokveka! Kaj ti je pač treba slavnatih tvojih možganov tako visoko mimo stolpove line nositi, da si na drogu slovenske zastave razbiješ svoj nos. Vidiš, še le po tej nesreči si prišel do spoznanja, da mi Slovenci Boga po slovensko častimo. O tej, tebi tako zoperni resnici bi se bil mogel že davno prepričati, ko bi med pridigo ali sv. mašo ob nedeljah ne dirjal s tako urnim korakom mimo cerkve in stopil malce tudi v njo! Glej, revež! ko bi bil saj molčal, bi ostal modrijan. Še letos smo ti pristrigili dolga ušesa, da bi te saj na prvi pogled vsaki ne spoznal. Smola! Zdaj pa greš ob novi maši pred več tisoč ljudij v visoki zvonik, potegneš vitko svoje telo skozi lino, se vsedeš na drog slovenske zastave in čakaš, da bi prifrčala pamet, zraven pa — rigaš!

Iz Železne Kaple. (Nov župan. — Nekaj o „Volksfestu.“) „Finis coronat opus“ — konec venča delo, — tako bi mogel sedaj vsak vsklikniti, slišoč, da so v Kapli izvolili Kapelčani — katoličani — jedinega protestanta županom. Ni treba tukaj dalje govoriti; dejstvo samo kaže, kako daleč je že prišlo. Novi župan je znani rudniški oskrbnik g. R. Prugger, mož, ki ob vsaki priliki zvoni z nemško-narodnim zvoncec. Prejšnji župan, zdravnik Zeman, ki je zasedal toliko let to mesto, bil jim je premalo nemško-naroden in zato so ga odstranili. — „Freie Stimmen“ so prinesle obširen dopis o „Volksfestu“ v Železni Kapli. Dopisnik opisuje natančno vse, kako se je godilo, posebno

kako je bilo na veselici, kaj se je vse videlo, kdo je reči prodajal, vsi so s polnim imenom imenovani, samo nekaj je g. dopisnik zamolčal; namreč ko omenja „Affentheater“, tam nič ne pove, kdo so bile tiste „opice“. Ali je tam g. dopisnika spomin zapustil, ali je morebiti zapisnik zgubil, ali pa jih spoznati ni mogel, ker so bili tako črno „nabarani“. Morebiti se pa ni prav upal na dan, spomneč se, da je okrajno glavarstvo v Velikovecu dvakrat (zaman) prepovedalo sodelovanje šolarjev pri veselici. Morebiti je bilo kaj takega, ker so se druga imena navedla, ta pa ne, kajti gotovo je mnogo radovednežev, ki bi radi izvedeli, kdo da so bile te novodobne opice. Ali ni tako, gospodine?

Iz Železne Kaple. (Občinska volitev.) Dne 16. avg. je bila občinska volitev za občino B-lo. Izvoljeni so bili v I. razredu: Weidholz (grofov gozdar), baron Baillu, Mubi (dosedanji župan), Nečemer, Prepotnik, Engländer. Namestnikom: Lipš, Pavlič, Lalle. V II. razredu: Gross, Kupec, Piskernik, Lesnik, Kapus, Potočnik; namestnikom: Jerlih, Rezman, Pavel. — V III. razredu: Šervicelj, Županc, Haller, Pasterk, Urh, Grubelnik; namestnikom: Sluga, Potočnik, Piskernik. Prvi in drugi razred smo torej dobili. V prvem pa imamo samo dva, ki nam nista nasprotna. Žal, da moramo pripoznati, da smo izgubili I. razred samo vsled brezbriznosti za stvar. Vseh volilcev za le-ta razred je 17. Izmed teh bi bili Slovenci prav lahko dobili 12 ali še več glasov. Tri glasove smo izgubili vsled bolezni preč. gg. Šervicelja in Travnja, ki se volitve nista mogla udeležiti, nekateri oddaljeni volilci pa čisto niti vedeli niso, da je volitev, ali pa jih je sestrašilo slabo vreme. Dež je lil, kakor pravijo, „kar ga je le dol moglo“. Da je pa sicer vse tako izpadlo v drugih dveh razredih, je v prvi vrsti zasluga vrlih Rebrčanov; kdor je le količkaj mogel, je šel k volitvi. Tako je prav, tako se kaj doseže! Da bi mi Slovenci pri takih prilikah ne bili tako mlačni in zapani, bi se čestokrat pokazalo, da smo po naših slovenskih koroških tleh našim nasprotnikom lahko kos. Kedaj bo vendar napočil dan, ko bomo sprevideli, da si Slovenci na Koroškem sami kopljemo — grob. Da bi takrat le že ne bilo prepozno! Volitev se je vršila hitro in povsem mirno. Da so nekateri nasprotniki potem nam zabavljali, to je samo ob sebi umevno, saj drugače niso zdravi. Pustimo jim to veselje!

Iz gorskega kraja. (Škoda po divjačini.) Leto za letom tarnajo naši kmetje, da jim dela divjačina ogromno škodo. Spomladi jim popase mlado žito, deteljo, zelje itd. Jeseni pojé skoraj pol ajde, da ubogemu kmetu ne ostane drugega, kakor gole bilke; po letu, ko je žito za žetev, potepa je tako, da ga leži tretjina na tleh, ostalo pa se le zelo težko žanje. Ker se pa le malokrat prikaže kak lovec, pomnožila se je divjačina tako, da jo je še pri belem dnevu težko odgnati in da ne pomaga več noben plot ali strašilo. Če se pa pritožiš pri lastniku lova, ne cenijo ti škode pravično, ampak moraš biti zadovoljen, če dobiš par goldinarčkov ali pa tudi nič. Davki so veliki, in ubogi kmet, ki mu je po letu pojedla divjačina vse žito, mora si po zimi za drage novce kupovati žito v mestu, da ne strada. In če mu divjačina naredi drugo leto zopet ravno isto, in kmet vidi, da je zopet ves njegov trud zastonj, ni čuda, da ga ne veseli več delo in da rajši svojo kmetijo prodá ter se izseli v tuje kraje, ali pa zabrede v dolgove ter pride na kant. Skrajni čas je, da se lovška postava prenaredi, kakor to zahteva korist kmetov.

Iz Kaple ob Dravi. (Žalostne posledice pijančevanja.) Zadnje nedeljo po noči so se stegli tukaj pijanci. Eden, gluhi in mutasti, je obležal mrtev na mestu pretepa, preboden z nožem v srce in na več krajih. Zlobneže imajo že pod ključem. Nesrečno pijančevanje!

Iz Rožeka. (Ogenj.) Čas žetve in ogenj stamenda nerazločljiva prijatelja, kar se kaže posebno v našem kraju pogostokrat. Tako je lani nekolikokrat gorelo, ko so imeli ljudje pridelke svojih njiv po večini že spravljene pod streho, in zdaj že zopet tako začinja. Dne 23. avg. je pogorelo ob 1/2 9. uri zvečer posestvo p. d. Lavriča v Goričah, št. Jakob-ske fare. Gospodar se je ravnokar vlegel in začel dremljati, ko mu je skoz okno udarila v oči svetloba. Samo v srjaci oblečen je skočil ven, a skedenj je bil že v plamenu, da je mogel rešiti samo živino. Ogenj se je hitro razširil tudi na streho hiše, in čeravno ste požarni brambi iz Rožeka in št. Jakoba hitro prišli na mesto nesreče, niste mogli nič več rešiti. Zgorelo je vse žito in seno, gospodarski stroji, oprava, obleka in 35 gld., katere je imel posestnik v omari pod streho. Rešili so življenje le sebi in živini. Zavarovanega je bilo le malo, tako da je posestnik jako pomilovanja in pomoči vreden. Sodi se, da je ogenj položila zlobna roka, ker je začelo goreti zunaj skednja. — r.

Iz Logevasi. (Darila.) Povodom cesarjevega rojstnega dne je podarila gospa Vanická Menner za reveže naše fare 20 kron. — G. Steiner,

posestnik parnega mlin v Vrbi, je podaril za cerkvico na Žopračah 20 kron. Srčna hvala obema!

Iz Lipe nad Vrbo. Dne 10. avg. je umrl v Srejah g. Valentin Fale, posestnik p. d. Falejeve hiše, oče gosp. Valentina Fale, p. d. Hribnika v Srejah. Mož je bil ves čas svojega življenja zvest katoličan in ljubljčan od vseh. To se je pokazalo tudi na dan pogreba, kajti prišlo je veliko ljudstva ga spremljat k zadnjemu počitku. Tukajšnji pevci so mu zapeli nagrobnico pod vodstvom g. Bernota prav ganljivo. Naj blagi mož počiva v miru!

Iz Bač. (Nova železnica.) O novi železnici si mnogi delajo velike upe in nade. Res, da more železnica za kak kraj biti velik blagor, ako se prebivalci znajo pametno posluževati nje ugodnosti. Tega pa navadno manjka. Naša okolica s krasnim jezerom more postati s časom prijazno letovišče, a reči moramo, da se že zdaj kaže, da vsaj mnogim kmetom to ne bo v korist. Ne samo, da pride s tujci tudi tuj, domačinom škodljivi duh, na katerem pravno umirajo, po nespameti, moramo naravnost reči, so že zdaj najlepši kraji v rokah tujcev, celo sitnih židov, kar posebno sosedom ni ugodno. Eno posestvo za drugim se prodaja; dobi se sicer lep denar, ali denar je okrogel, nekaj časa se lepo živi, potem je pa vsega konec, ni posestva ni denarja. Na prihodnje čase misliti, to so pa ljudje pri nas, kakor povsod, večinoma itak že pozabili. Živi se le iz roke v usta. Kar se je pokazalo ob Vrbskem jezeru, to se bo gotovo zgodilo tudi pri nas. Kmetje, kateri so svoja posestva, ali dela svojih posestev prodali, so prišli večinoma na beraško palico. Druga nevarnost železnice bo gotovo tudi ta, da bode odtegnila, kakor povsod, kmetom najboljše delavske moči. Že zdaj je jako hudo za hlapce, ker vse sili v mesta, kaj bo še le potem, ne vemo, a mi kmetje se teh časov res bojimo. Da pa res železnica nekaterim ne bo v korist, se kaže že zdaj, ker že zdaj pijejo mnogi na to, kar jim bo prinesla! Če človek v današnjih slabih časih vidiš, da so ljudje tako abotni, potem moraš res reči: Svet se še ne bo podrl, ker je še preveč neumnosti na svetu. — Zato pravimo: Kmetje, bodite previdni in pametni, nova železnica more biti vam v blagor, ali tudi v veliko škodo. Ne verujte preveč sladkim besedam, ker le malo je ljudi, kateri bi kmetom res dobro hoteli.

Iz Vrat. (Pogreb.) Dne 16. avgusta ob 1/4. uri po noči je v Megvarju umrl, star še le 34 let, g. dr. Valentin Izop, tajnik c. kr. sodišča v Trstu. Že več let je razjedala neozdravljiva pljučna bolezen njegovo blago življenje. Konec julija t. l. je prišel s svojo 72 let staro, mnogo let že bolešno materjo na tri tedne v svoj rojstni kraj Megvar, iskat zdravja za-se in za svojo mater. A namesto zdravja našel je le prezgodnji grob. V pondeljek, dne 13. avgusta, je z vzorno pobožnostjo in popolnoma vdan v voljo božjo prejel sv. zakramente. V petek popoldne ob 4. uri smo ga pokopali. Vdeležba pri pogrebu je bila velika, kakoršno si je v polni meri zaslužil. Zakaj imel je ranjki blago srce, ki ni poznalo ne sovraštva ne strasti, in zato mu je tudi moral vsak biti prijatelj, kdor ga je poznal. Bil je vzoren sin, ki je svojo mater nežno in srčno ljubil in ji bil edina zaslomba in tolažba v njeni bolehnosti in starosti. Bil je pa tudi katoličan, kakoršnih je dandanes le malo. Vesel in z gorečnostjo, brez ozirov na mnenje in govorenje drugih je spolnoval božje in cerkvene zapovedi. „Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sveti maši“ — je bila njegova zastava, katere se je vselej ponosno in zvesto držal. Tudi ob delavnikih, zlasti v postnem času, se je sv. maše in pridig pridno udeleževal in svete zakramente rad in pogosto prejemal, in tako je bil sploh vzoren katoličan, ki je živel le za Boga, za svoje stanovske dolžnosti in za svojo drago mater. N. p. v m.!

Novičar.

Na Koroškem.

(Cesarjeva zahvala.) Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo blagovolilo je g. ministerskemu predsedniku premilostljivo izročiti nastopno Najvišje ročno pismo:

Ljubi dr. pl. Körber!

Povodom Mojega sedemdesetletnega rojstnega dne došle so Mi iz vsega prebivalstva tako mnogobrojne blagočestitke in voščila, ter se vdejanstvenili tudi vsestranski in toliki pojavi lojalnosti, da se je na vzvišen način pokazala splošna udanost do Moje osebe.

Globoko ganjen nalagam Vam, vsestransko razglasiti Mojo najgorkejšo in najpristranejšo zahvalo, katera naj dojde tudi do najbolj oddaljene koč.

Vsi Moji narodi naj vedó, da sem njihovemu blagru posvetil Svoje življenje, da se v pospeševanju njihovega napredka srečnega čutim, in da so lojalnost, patrijotizem in vzajemno zaupanje oni krepki stebri, na katerih sloni domovine bodočnost.

Vsemogočni Bog naj blagoslovi in varuje vez, katera druži Mene z Mojimi narodi.

Išl, dne 19. avgusta 1900.

Franc Jožef s. r.

Št. 1435/dež. pr.

To cesarsko pismo dajem vsled naročila gosp. c. kr. ministerskega predsednika vsem koroškim prebivalcem na znanje.

Celovec, dne 24. avgusta 1900.

C. kr. deželni predsednik na Koroškem:

Oton vitez Fraydenegg in Monzello.

(Dopolnilna volitev za deželni zbor.) Dne 15. sept. bode v okraju Rožek-Beljak-Paternijon dopolnilna volitev za deželni zbor na mesto odstopivšega poslanca Bartlmä-a. Med Nemci je med kandidati nastala precejšnja zmešnjava. Kandidatov je cela množica — sevé eden bolj nemšk kot drugi —, a poslanec more biti samo eden! Kot kandidatje so se imenovali: posestnik beljaških toplic Teppner, župan v Šmartinu nad Beljakom Wernsperger in bivši poslanec Unterkofler. Dne 26. avg. so imeli „bauerntag“ v Stubenu pri Paternijonu, kjer se je konečno imel postaviti kandidat za volitev. „Bauernbundov“ predsednik Kiršner je predlagal, naj se izvoli Unterkofler, a ta je izjavil, da nikakor ne sprejme poslanstva. Predstavi se Lepušič iz Mlinarč, za katerega pa se volilci ne zmenijo. Kot kandidat se je imenoval tudi profesor Bittner z Dunaja. Zanj so Vrbjani. Konečno se predstavi kot kandidat graščinski oskrbnik Šluderman iz Paternijona in zanj se odločijo zborovalci z neznatno večino. Tako je torej ta proglašen za kandidata. Ali bode tudi izvoljen, je sevé še drugo vprašanje! Značilno je, da so kot kandidata postavili graščinskega oskrbnika, in to na „bauernbundarskem“ shodu! Sicer ti ljudje vedno kričijo, da se mora od kmetov izvoliti le kmet! — Slovenci se volitev ne bomo udeležili!

(Potrjen zakon.) Cesar je potrdil od deželnega zbora koroškega sklenjeni zakon gledé vzdržavanja del pri uravnavi Zile.

(Duhovske zadeve.) Župnijo Ravno je dobil g. Fr. Tutel, provizor v Kameringu, in župnijo Škofiče v labudski dolini g. Jan. Pajdar, župnik v Kolbnici. — Letošnji župnijski izpiti bodo od 9. do 11. okt. — Razpisani sta župniji: Št. Lenart v labudski dolini do 4. okt. in Vajče do 3. okt. — Duhovnih vaj, ki trajajo od 27. do 31. avg., se udeležuje 70 duhovnikov. — Za provincijala kapucinskega reda je izvoljen č. o. Edvard Bervar iz Novega Mesta. — Dne 22. sept. bode dijakon, g. Edgar Klimsch, posvečen v duhovnika.

(Osebné novice.) Vpokojeni cestar Tomaž Šurtl v Grebinju je dobil častno svetinjo za 40-letno zvesto delovanje. — Za živino-zdravnika v Železni Kapli je imenovan g. Jos. Pankl. — V Beljaku je umrl dne 24. avg. g. Fr. Kasmanhuber, posestnik, star 88 let.

(Drobiž.) Puškarsko šolo v Borovljah je minulo leto obiskovalo 130 Slovencev in 20 Nemcev. Ali je bilo kaj slovenskega pouka? — Sadjarska razstava v Volšberku bode od dne 13. do 16. oktobra. — V Železni Kapli hočejo vpeljati električno razsvetljavo. — Do 10. sept. sta razpisani notarski službi v Volšbergu in Podklostru.

Po drugih slovenskih deželah.

(Drugi slovenski katoliški shod v Ljubljani.) Vspored obravnav in shodov je sledeči: Pondeljek, 10. septembra, ob 5. uri popoldne: „Pridi sv. Duh“ in blagoslov, Stolna cerkev. — Ob 6. uri zvečer: Osnovni shod, Alojzijevišče. — Ob pol 9. uri zvečer: Zabavni večer „Meščanskega kluba“, Katoliški dom. — Torek, 11. septembra ob 8. uri zjutraj: Slovesna sv. maša, Stolna cerkev. — Posvetovanje odsekov: Od 10. do pol 12. ure: Šolstvo, Katoliški dom. — Od 10. ure dalje: Socijalni odsek, Staro strelišče. — Od 10. ure dalje: Časnikarstvo, Rokodelski dom. — Od pol 12. do 1. ure: Krščansko življenje, Semeniška knjižnica. — Od pol 3. do pol 4. ure: Šolstvo, Semeniška knjižnica. — Od pol 3. ure: Socijalni odsek, Staro strelišče. — Od 2. ure dalje: Časnikarstvo, Rokodelski dom. — Od 2. ure dalje: Organizacija, Katoliški dom. — Od pol 4. do pol 5. ure: Krščansko življenje, Semeniška knjižnica. — Od pol 6. ure zvečer: I. slovesni shod, Alojzijevišče. — Ob pol 9. ure zvečer: Pozdrav „Slov. kršč. socijalne Zveze“ katoliškemu shodu, Katoliški dom. — Sreda 12. septembra. Ob 8. uri zjutraj: Tiha sv. maša (govor). Stolna cerkev. — Ob pol 10. uri zjutraj: II. slovesni shod, Alojzijevišče. — Ob 3. uri popoldne: III. slovesni shod, Alojzijevišče. — Ob 7. uri zvečer: Slavnostni komers akademikega društva „Danice“,

Staro strelišče. — Gospodje, ki so dobili vpraševalne pole gledé katoliškega shoda, prosimo, da pole kakor hitro mogoče izpolnijo in pošljejo tajniku pripravljalnega odbora g. dr. Evghenu Lampetu v Ljubljani. Prosimo, da točno odgovoré na vsa vprašanja in natančno zapišejo imena. Čim prej ima pripravljalni odbor odgovore v rokah, tem lepši bode red in tem lažje bode poskrbel vse potrebno za udobnost dragih gostov. — Zunanje priprave za shod dobro napredujejo. Prostor bo tako pokrit, da bo redno zborovanje mogoče tudi ob najslabšem vremenu. Zastave društev se bodo tako razstavile, da ne bodo trpele in da bodo povišale sijaj zborovanja. — Posebno znamenito je, da se oglašajo za vstopnice najodličnejši možje vsake občine, po navadi župan in nekaj občinskih odbornikov z zastopniki vseh društev. Tako ne bodo le posamezniki zborovali, ampak zastopano bo vse ljudstvo po raznih organizacijah.

(Koliko stane žalovanje v Trstu?) Tržaški magistrat je dal za žalovanje po italijanskem kralju 40.000 kron. Vsled tega niso mogli nič žrtvovati za 70 letnico avstrijskega cesarja. Izostal je vsakoletni obhod, a tudi javne veselice se niso priredile. Vkljub temu v Trstu ni — irredente!

(Trojčke je rodila) dne 18. avg. na Savi pri Jesenicah delavčeva žena Reza Alijančič. Mati je po porodu umrla, otroci pa so krepki in zdravi. Pred 14. meseci je rodila dvojčka.

(Glavo s sabljo presekal) je — tako poroča „Slov.“ — preteklo soboto neki stotnik 7. pešpolka rezervistu svoje kompanije. V silni vročini so se vračali vojaki z manevra proti Uencu, kjer sta nastanjena dva bataljona omenjenega polka (dva sta na Rakeku). Dotični rezervist je pil na potu vodo, in v trenutku, ko se je nagnil proti kozarcu, ki mu ga je podala neka dobra žena, je bil nad njim stotnik, ki mu je zadal rano najprej v prsi, potem pa še čez glavo, da se je siromak takoj ves krvav zgrudil na tla ter v malo trenutkih izdihnil dušo. Prebivalstvo je silno razburjeno. Rezervist je bil — kakor čujemo — od svojega korporala dobil dovoljenje, da sme piti. Zapustil je ženo in tri otročice. — Na vsak način mora stvar priti o svojem času pred delegacije.

(Drobne novice.) V Ljubljani bodo napravili slovensko šolo za gluhoneme. Letos se otvori prvi razred. — Slovenska nižja gimnazija v Ljubljani se razširi v višjo z imenom: „Druga državna gimnazija“. — Gimnazija v Kranju bode zopet prenapolnjena dijakov. — V Ljubljani se je osnovala „kreditna banka“, ki bo v zvezi s češko „živnostensko banko“. — Umrl je na Bledu maloruski odvetnik g. Lucijan Ivanovič Humeckij iz Sombora v Galiciji. Pokojnik se je zelo zanimal za napredek Slovencev ter se tudi udeležil zadnje Slomškove slavnosti na Ponikvi ter Ciril-Methodove skupščine v Radovljici. Vpisal se je bil tudi v Mohorjevo družbo.

Križem sveta.

(Vojska v južni Afriki.) Angleže je zadel zopet grozen udarec. Lovili so na vseh koncih in krajih burskega generala Deweta, a Dewet ni nič kaj hotel iti v past Angležem, ampak je raje — ujel 4000 Angležev ter jim ugrabil 7 topov. Dewet je šel proti Commandonecku, katero mesto straži angleški general Baden-Powel, a tū se je moral umakniti, ker so bili Angleži vendar premočni. Dewet dela Angležem hude preglavice!

(Vojna na Kitajskem.) Mednarodne čete so torej že dospele v Peking. To se je zgodilo dne 15. t. m. Kitajci so sicer pred mestnim zidom krepko odbijali napade mednarodnih čet, naposled pa so se morali umakniti. Proti večeru so Japonci prvi prodrl v mesto in za njimi so udre ostale čete. Takoj so obstopile poslaništva in otele v istih se nahajajoče poslanike in druge inozemce. Poslanike so našli ob popolnem zdravju. O tej priliki seveda ni bilo brez krvavih spopadov in so Japonci zgubili okoli 100 mož, Kitajci pa trikrat toliko. Ko so mednarodne čete dospele v Peking, so našle med prebivalstvom popolno zmešnjavo. Ljudstvo je v velikem strahu pred mednarodnim vojaštvom; vsi boljši stanovi beže iz mesta. Uradništvo je razkropljeno, ministerstva zaprta. Kitajski dvor se je preselil že pred prihodom mednarodnih čet iz Pekinga v Heionfu, nekaj milj vzhodno od Pekinga, cesarica Cuši in cesar Kvangssū sta bežala že mnogo poprej; zlasti je v velikem strahu cesarica, ker ima slabo vest radi svojih tajnih ukazov proti inozemcem. V Pekingu pa sta se ustanovili dve kitajski stranki, ena je za pogajanje s tujci, druga stoji na odločno sovražnem stališču nasproti inozemcem ter preti pomoriti vse, kar drži z njimi. Dvor, ministerstvo, cesarico in cesarja je spremila velika armada. Podkralj Li-Hung-Čang se je obrnil do velenil s prošnjo, da bi imenoval kakega visokega kitajskega dostojanstvenika vladnim zastopnikom, kateri bi imel polno moč, pogajati se z velesilami. Ruski vladi je sporočil, da se Kitajska hoče pogajati z njo za mir, ako se odpove Mandžuriji, katero hoče vzeti. Rusija pa o takih pogojih noče

nič vedeti, ker ima svoje posebne kulturelne interese ob reki Amur, tičoč se razvoja Sibirije. V Pekingu seveda ni vse mirno, četudi so mednarodne čete v mestu, ampak po cestah in ulicah je strašen boj in mesarsko klanje. En del Pekinga gori. General Junglu, najvišji poveljnik kitajskih čet, je v Pekingu vjet. Zastopniki vlastij so sklenili najstrožje kaznovati princa Tuana, generala Li-Ping-Henga in vse člane Čungli Yamena, ki so pospeševali ustanek boksarjev. Cesarico-regentinjo se odstavi, ne pa cesarja, ki pride le pod evropsko nadzorstvo.

(Dnevi nesreč.) Neki nemški statistik je izračunal, da se je največ nesreč lansko leto zgodilo v ponedeljek, namreč 1677, v torek 1556, v sredo 1631, v četrtek 1434, v petek 1638, v soboto 1638, v nedeljo pa samo 269. Kakor se iz tega vidi, je najbolj nesrečen dan ponedeljek, zvani "plavi", pa ne petek, kakor nekateri ljudje mislijo.

(To in ono.) Velike vojaške vaje v Galiciji se prične 10. septembra in bodo trajale do 15. sept. Na manevrih bode 172 bataljonov, 143 eskadronov in 72 baterij. Cesar pride 11. sept. v Jaslo. — Po poročilu švedskih listov se bodeta nemški cesar Viljem in ruski car sešla na švedskem otoku Hornu, kjer bodeta gosta kralja Oskarja. — V zadnjih dneh so prijeli na raznih ladjah najst italijanskih in tri druge anarhiste, ki so na sumu, da jih je anarhiška zveza odločila za umor predsednika ameriških združenih držav Mac Kinleya. — Med Bolgarijo in Rumunijo je nastalo zelo napeto razmerje zaradi umora rumunskega profesorja in urednika Mihaileuna. Morilec je Bolgar Dimitrow, ki je pripoznal, da je izvršil umor po naročilu bolgarsko-macedonskega odbora, katero društvo ima svoje člane tudi v bolgarskih vladnih krogih. — Perzijski šah bode na svojem potovanju po Evropi porabil ogromno denarja. Samo hotelirjem daje 5000 frankov na dan. Dne 4. septembra pride na Dunaj, kjer bo gost našega cesarja. — 200 hiš pogorelo je na Ruskem v Makarjevu blizu Nižnega Nowgoroda. Tudi štiri cerkve je uničil požar. Osem oseb je pogorelo. Beda je nepopisna.

Tržne cene.

V Celovcu, dne 23. avgusta 1900.

Ime blaga	na birne		na hektolitru		Prignalo se je
	K	v	K	v	
pšenica . . .	10	30	12	87	— konjev
rž	9	20	11	50	— pitani vol
ječmen . . .	8	20	10	25	50 vprežnih volov
oves	4	61	5	76	11 juncev
turšica . . .	8	60	10	75	167 krav
pšeno	16	40	20	50	8 telic
proso	—	—	—	—	— pitanih svinj
krompir . . .	1	80	3	24	138 prascev
deteljno seme	—	—	—	—	
ajda	9	60	12	37	

Pitani voli so po — K do — K, vprežni voli po 262 K do 290 K, krave po 88 K do 280 K.

Sladko seno je meterski cent po 4 K 60 v do 4 K 80 v, kislno seno po 2 K 60 v do 4 K 60 v, slama po 3 K 20 v do 3 K 80 v.

Promet je bil srednji, kupčija precej živahna.

Velikovec, dne 22. avgusta. Prignali so: 1 bika, 254 volov, 84 krav, 10 telic, 7 telet. Pitani voli po 60 do 64 kron, vprežni voli po 54 do 60 kron za meterski cent žive vage. Promet dober. Prišli so mesarji iz Celovca. 122 ovc, 3 koze, 18 svinj. S tem malo prometa.

Št. Vid ob Glini dne 20. avgusta. Letos je bil ta dan prvokrat sejem, ki je bil dobro obiskan. Prignali so: 300 konjev, 400 goveje živine. Kupčija je bila živahna. Mnogo tujih kupcev.

Šmihel nad Pliberkom dne 20. avg. Prignali so: 2 para pitanih volov, 2 kravi in 700 ovc. Sejem je bil slabo obiskan. Promet je bil slab, kupčija srednja. Kupci so bili iz Tirolskega in domačini.

Dražbe.

(Kratice: vl. št. = vlozna številka; d. ob. = davčna občina.)

Celovec. Dne 3. sept. ob 10. uri, izba št. 85. Krasnikova kmetija na Golšovem, hišna št. 13, vl. št. 14, d. ob. Golšovo. Cena 5265 kron, najnižja ponudba 3516 kron.

Št. Pavel. Dne 7. sept. ob 10. uri, Stridlova kmetija pri Fari ob Labodu; vl. št. 57, d. ob. Labod. Cena 4229 kron, najnižja ponudba 2819 kron.

Sejmovi meseca septembra. Dne 1. Volšberg; 3. Pliberk; 10. Jezersko, Št. Jakob v Rožu, Mostič; 19. Beljak, Velikovec; 21. Spodnji Dravograd; 24. Št. Stefan pri Šmohoru, Šmihel nad Pliberkom, Grabštanj; 29. Rožek, Št. Pavel.

Vabilo.

Slomšekovo slavnost priredi bralno in pevsko društvo „Maribor“ v nedeljo dne 16. septembra t. l. popoldne na vrtu „Narodnega doma“ v Mariboru z mnogovrstnim vspešdom, ki se kmalu priobči. Vstopnina za osebo 40 vinarjev.

NAZNANILA.

Izjava.

Jaz podpisani Josip Omatsch preklicujem s tem žaljive besede, katere sem dne 6. avgusta t. l. povodom prepira v Reiterjevi gostilni v Sinčivasi proti g. Ivanu Miher-ju, posestniku v Sinčivasi, rabil, ker so taiste neosnovane.

Josip Omatsch.

V zalogi tiskarne družbe sv. Mohorja v Celovcu dobiti je v mali obliki molitev:

Tri božje čednosti,

kakor so jih slovenski verniki na Koroškem povsod moliti navajeni. 100 iztisov velja 40 kr., po pošti prejetih 50 kr.

Naznanilo.

Zaradi sklepanja letnih računov Št. Jakobska posojilnica v Rožu dne 9., 10., 16. in 17. septembra ne uraduje, ampak še le 24. septembra. Dne 23. septembra, t. j. na kvaterno nedeljo, je letni občni zbor, katerega vspešdom objavimo v prihodnji številki.

Odbor.

Podjetje brez konkurence išče zanesljivih

agentov

za prodajo novih, povsod porabljenih pridelkov. Visoka provizija, oziroma trdna plača zajamčena. Ponudbe sprejema J. Klimeš, Praga, št. 1134 — II.

Za porabo sadja. Za pridelovanje vina.

Stiskalnice za sadni mošt za grozdno vino

s stalno delujočim dvojnimi tiskalom in uravnavo stiskanja „Herkules“. Jamčimo za najvišjo zmogljivost, do 20 odstotkov višjo, kakor pri vseh drugih stiskalnicah.

Sadni in grozdni mlini. Stroji za obiranje sadja.

Popolne naprave za pridelovanje mošta, stalne in za prevažanje. Stiskalnice in mlini za pridelovanje sadnih sokov. Sušilnice za sadje in zelenjad, lupilce in rezalnice, najnovejša samodejne patent-brizgalnice za grozdje in rastline „Syphonia“, izdelujejo in prodajajo z garancijo kot posebnost v najnovejši, najbolj izvrstni in priznani najbolj sestavi

PH. MAYFARTH & Comp.

c. kr. izključlj. privilegirana

tovarna poljedelskih strojev, livarna in plavž na par.

Dunaj, II/1 Taborstrasse št. 71.

Obdarovani z nad 400 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami.

Obširni ceniki in mnoga priznana pisma se delijo zastoj. — Zastopniki in prekupci strojev se iščejo.

Vzgojišče za deklice

(Internat)

čč. šolskih sester v „Narodni šoli“

družbe sv. Cirila in Metoda

v Velikovecu

se priporoča p. n. slovenskim starišem.

V hiši je trirazredna ljudska šola; poseben ozir se jemlje na pouk v ženskih ročnih delih.

Šolsko leto se začne dne 15. oktobra t. l. Plačila 8 gld. mesečno.

Oglasila naj se blagovolijo poslati čč. šolskim sestram v Velikovecu na Koroškem.

Jakob Petschounig, usnjarski trgovec

v Celovcu, na novem trgu št. 4., med gostilno „pri Kleeblatt-u“ in Kopper-jevo prodajalnico.

Kdor hoče dobro, trdno in zoper mokroto stanovitno usnje, naj se obrne k meni, kjer mu bodem povsem s svojo veliko zalogo vsakovrstnega najboljšega usnja, kakor tudi pravo rusko lrvovino po najnižji ceni postregel. — Prodajam tudi vsakovrstno čevljarstvo orodje. — Izdelujem in prodajam najizvrstnejšo maso za čevlje. — Kupujem vsakovrstne živinske kože za stroj.

Slavno občinstvo uljudno vabim na vsakojaki poskus, da se prepriča o kakovosti robe ter je opozarjam, četudi se je roba splošno podražila, se pri meni dobiva po stari ceni.

Kolarskega učenca

sprejme takoj France Virnik, kolarski mojster v Otočah (Waidmannsdorf) pri Celovcu.

Tovarna za stolpne ure

Rih. Liebing-a

zapriseženega izvedenca in cenitelja c. k. trgovinskega sodišča na Dunaju in c. k. mestnega del. okrajnega sodišča Dunaj, XIII. okraj,

Dunaj, XIII./10.

Speisingerstrasse 66,

izdeluje izključno le stolpne ure za cerkve, mestne hiše, gradove, vojašnice, šole, tovarne itd. po najnovejši najboljši sestavi in trdni izpeljavi, kakor vsakere poprave stolpnih ur. — Cerkvam in občinam dovoljujem tudi plačevati v obrokih.

Vzajemna zavarovalnica

proti požarnim škodam in poškodbi cerkvenih zvonov

v Ljubljani

je pričela svoje delovanje.

Pisarna zavarovalnice

se nahaja

na Dunajski cesti

v Medjatovi hiši

v pritličju.